

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 730/2026
23.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела принуда у покушају из члана 135. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Латиновића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бечеју К 57/22 од 04.02.2026. године и Кв 83/26 од 09.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Латиновића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Бечеју К 57/22 од 04.02.2026. године и Кв 83/26 од 09.04.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бечеју К 57/22 од 04.02.2026. године одбијен је захтев окривљеног АА за досуђење трошкова поступка за ангажовање браниоца за састав жалби против решења Основног суда у Бечеју К 57/22 од 30.10.2024. године и од 19.11.2025. године, као и на име састава трошковника у целости.

Решењем Основног суда у Бечеју Кв 83/26 од 09.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, поднета преко браниоца, адвоката Милана Латиновића на решење Основног суда у Бечеју К 57/22 од 04.02.2026. године, те је ожалбено решење потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Латиновић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења, тако што ће усвојити захтев за накнаду трошкова поступка браниоца окривљеног у целости или укинути побијана решења и предмет вратити на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је суд побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног. С тим у вези наводи да изреком правноснажне пресуде којом је окривљени оглашен кривим суд окривљеног није обавезао да сноси трошкове кривичног поступка, да би након тога донео решења којима је обавезао окривљеног да сноси трошкове пуномоћника оштећених, па је окривљени због тога морао да ангажује браниоца, да на овако донета решења изјави жалбе. Имајући наведено у виду, као и одредбе ЗКП које се односе на трошкове поступка, по оцени одбране, окривљени није дужан да сноси и ову врсту трошкова, како то погрешно у побијаним решењима закључује суд.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Бечеју К 57/22 од 16.04.2024. године, правноснажна 09.05.2024. године, окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела принуда у покушају из члана 135. став 2. у вези става 1.КЗ у вези члана 30. КЗ и да му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, са роком проверавања у трајању од две године, као и мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним, тако што му је забрањена свака комуникација и узнемиравање оштећених у трајању од три године, док су оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу. Истом пресудом, на основу члана 264. ЗКП, окривљени је ослобођен од плаћања судског паушала, док ће о осталим трошковима суд одлучити посебним решењем.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 266. ЗКП одређено је да је награду и нужне издатке браниоца и пуномоћника оштећеног, оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

Када је у кривичном поступку окривљени оглашен кривим и изречена му је условна осуда и на основу одредбе члана 264. ЗКП суд одлучио да окривљеног ослободи од дужности плаћања судског паушала, док је у истој пресуди наведено да ће о осталим трошковима суд одлучити посебним решењем, треба имати у виду одредбу члана 265. став 1. ЗКП, односно да кривични поступак према окривљеном није обустављен, нити је одбијена оптужба, односно окривљени није ослобођен од оптужбе, те нема законских услова да нужни издаци и награда браниоца окривљеног падну на терет буџетских средстава суда.

Поред тога, у предметном кривичном поступку адвокат Милан Латиновић окривљеном није био постављен као бранилац по службеној дужности (у ком случају би евентуално, награда и нужни издаци браниоца могли бити исплаћени из буџетских средстава ако се утврди да би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он обавезан да издржава), већ је био изабрани бранилац по пуномоћју у списима предмета, па је, у смислу члана 266. ЗКП, награду и нужне издатке дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка.

Стога су по налажењу Врховног суда неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је доношењем побијаних правноснажних решења на штету окривљеног АА учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић